

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM
NOVINARSKÉ KONFERENCE PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA JANŠE
OB OBISKU VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE NA KOROŠKEM

Dravograd, 10. oktober 2007

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Lep pozdrav vsem skupaj. Dve leti sta naokoli in vlada je ponovno na Koroškem v kompletni sestavi. Kot smo obljubili dve leti nazaj, smo v tem drugem krogu obiskov po slovenskih regijah, planiral tokratne obiske predvsem z ciljem, da ugotovimo kaj od dogovorjenih zadev pred dvema letoma se je v tem času uresničilo in kako poteka uresničevanje tistih projektov, ki za realizacijo zahtevajo daljše časovno obdobje. Tokrat smo se in se še bomo srečali z različnimi nosilci razvoja, institucijami, podjetji na Koroškem v okviru 75 različnih dogodkov in srečanj. Teh je še nekaj več kot pred dvema letoma. Vlada je danes dopoldan na delovnem sestanku nekaj ur razprave in dela posvetila ravno ugotavljanju razvojnih premikov v Koroški regiji v zadnjih dveh letih. Z nekaterimi ugotovitvami ste bili že vmes posamično seznanjeni ob posamičnih srečanjih, dogodkih in pogovorih s kolegicami in kolegi iz vlade, dovolite pa mi, da tokrat strnem nekatere številke.

Če potegnemo črto pod ugotovitvami potem lahko rečem, da je Koroška v zadnjih dveh letih napredovala. Tudi celotna Slovenija se je v tem času razvijala skoraj še enkrat hitreje kot v primerljivem obdobju pred tem, vendar pa lahko rečemo, da je Koroška regija, ki je še vedno na sedmem mestu med dvanajstim statističnimi regijami v Sloveniji, kar je obstoječa oziroma aktualna začasna regionalna delitev države, na sedmem mestu. Ampak, kljub temu je Koroška v tem času zaostanek za slovenskim povprečjem zmanjševala. Tako da v tem trenutku regija, če seštejemo različne razvojne kazalce, zaostaja za slovenskim povprečjem za približno 10 % - se pravi je nekje na 90% povprečnega slovenskega razvoja. Ko bodo tem statistikam dodani še vsi podatki za lansko leto in ko bo ocenjeno tudi letošnje leto, verjamem, da bo teh 10% znižanih in da bo ta zaostanek ugotovljen kot manjši.

Regija je – če gremo najprej na gospodarstvo in gospodarske kazalnike razvoja – nadpovprečno izvozno usmerjena. Po izvozu je regija na drugem mestu v Sloveniji – se pravi ima močno izvozno gospodarstvo. Je tudi nadpovprečna po gospodarnosti poslovanja in donosnosti kapitala in sredstev. Regija je v zadnjem času tudi nadpovprečno povečevala dodatno vrednost na zaposlenega. V letih 2005 in 2006 se je število gospodarskih družb povečala za 5%, hkrati pa se je brezposelnost v regiji zmanjšala za 32%, kar je eden najboljših rezultatov na tem področju v Sloveniji na sploh. Dve leti nazaj je bila brezposelnost na Koroškem precej nad slovenskim povprečjem, zdaj je nekje na slovenskem povprečju. To zmanjšanje brezposelnosti – gledano številčno – je najbolj opazen premik v teh zadnjih dveh letih. Pravzaprav smo se ob tokratnem obisku srečali z drugo vrsto problema na tem polju – to pa je pomanjkanje delovne sile. Podjetja beležijo, vsaj na nekaterih področjih, precej večje potrebe po delavcih kot pa jih sam koroški bazen delovne sile lahko ponudi. Tudi ob kombiniranju zaposlovanja z zaposlovanjem tuje delovne sile še vedno obstajajo težave. Posebej primanjkuje kovinarjev, gostincev, gradbenikov, strojnikov in zdravnikov. Tudi za prihodnje obdobje – glede na investicije, ki so v teku – je obet hitrejšega zaposlovanja realen.

V času med zadnjim in tokratnim obiskom je Vlada RS sprejela Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih, dva od teh projektov sta locirana v tej regiji. Gre za gospodarsko središče Noordung na Koroškem - to je velik projekt v skupni investicijski vrednosti 100 mio evrov – in sicer s centri v Slovenji

Gradcu, Dravogradu, Ravnah na Koroškem in v Radljah ob Dravi. Temu centru bo dodana mreža podjetniških inkubatorjev, tehnološki park, visokošolsko središče v Slovenj Gradcu ter tehnološki center v poslovni coni Otiški vrh II.

V naslednjem letu bo potekala izvedba postopka za podpis pogodb o javno-zasebnem partnerstvu v tistem delu izgradnje oziroma oblikovanja, uresničevanja tega projekta, ki posega na to področje. Pripravljale se bodo vloge za odobritev sredstev - za sofinanciranje iz skladov Evropske unije, izdelana bo projektna, investicijska in prostorska dokumentacija. Ob koncu naslednjega leta se bodo v posameznih fazah oziroma točkah tega projekta začele tudi izvedbe. Z dokončanjem ali pa izgradnjo tega projekta Noordung bo na Koroško pripeljano okrog 1000 novih delovnih mest, predvsem visoko tehnoloških - z visoko dodano vrednostjo. To bo možno realizirati samo, če bo ta projekt dejansko dograjevan sočasno, paralelno, hkrati. Zelo pomemben del tega projekta je visokošolsko središče – glede na pomanjkanje kadra v regiji.

Drugi tak projekt, ki je v veliki meri lociran v to regijo, je najbolj severni krak tretje razvojne osi. O tem je bilo veliko govora. Oba pristojna ministra sta posebej obveščala javnost - verjamem, da tudi vas, o tem projektu. Smo pred tem, da se začne ključna faza odločanja, kje bo potekala trasa. Predvidoma 23. oktobra bo predstavljen predlog, najustreznejša varianta po strokovni presoji, občinam koroške regije. Nastopil bo čas, ki ga bo morala oblikovati predvsem lokalno okolje in čimbolj uskladiti različne poglede na to kje naj bi ta trasa potekala. Jaz bi poudaril samo to, da je od časa, ki bo potreben, da se izvede ta faza, v veliki meri odvisno tudi kdaj bo začeta realizacija tega projekta. Vlada ne bo čakala z dokončno uskladitvijo celotne trase oziroma ne bo postavljala kot pogoj dokončno uskladitev celotne trase za pripravo državnega lokacijskega načrta, ampak bomo za tem, ko bo usklajen en smiselni del trase, verjetno šli v pripravo načrta za tisti del in temu bodo sukcesivno sledili tudi ostali deli. Tako bomo skrajšali tisti čas do izgradnje.

Naj povem, ko že govorimo o cestni infrastrukturi, da je zaradi politike vlade v zadnjih dveh letih, ko smo praktično podvojili sredstva za modernizacijo državnega cestnega omrežja, v tem trenutku v Koroški regiji odprtih 42 projektov obnov in rekonstrukcij na državnih cestah, kjer se odpravljajo ozka grla, ki so na poseg čakala tudi desetletja.

Koroška regija je v obdobju 2004-2006, imela – tako kot ostala Slovenija – prvič možnost črpati evropska razvojna sredstva. V obdobju 2004-2006, ki je spadalo še v prejšnjo finančno perspektivo Evropske unije, je bilo na Koroškem financiranih 46 projektov v skupni vrednosti 4 mio € - predvsem na področju turizma, kmetijstva, inovacij, gozdarstva in gospodarske infrastrukture. Iz naslova različnih INTERREG programov ter programov čezmejnega sodelovanja je ta regija v tem obdobju 2004-2006 dobila skoraj okoli 1 mio € evropskih sredstev in iz kohezijskega sklada za projekt čiščenja odpadnih voda v porečju Mislinje nekaj manj kot 5 mio €.

Za obdobje naslednje finančne perspektive 2007-2013 je za regionalne vzpodbude za Koroško na področju kohezijske politike, predvsem za krepitev regionalnih razvojnih potencialov namenjeno 28 mio €. Gledano na glavo prebivalca je to precej več nad slovenskim povprečjem. Izkoriščam to tiskovno konferenco za javni apel občinam, da čim prej evidentirajo projekte, da jih čim bolj regionalno uskladijo in z njimi čim prej konkurirajo za ta sredstva. V okviru je teh sredstev iz evropskih skladov v novi finančni perspektivi na voljo štirikrat več kot prej. Gre za znatna sredstva, s katerimi se lahko bistveno pospeši razvoj. Vse kar je treba za to narediti je dobra priprava projektov za smiselne investicije. Tako da, še posebej na začetku, ko so skladi še polni, zelo pomembno, da smo pravočasno z projekti v konkurenci.

Eden od zelo izpostavljenih problemov dve leti nazaj, še zlasti na plenarnem sestanku za župani, gospodarstveniki in drugimi nosilci razvoja, je bila finančna podhranjenost občin. Vlada je v tem času predlagala, državni zbor pa sprejel nov zakon o financiranju občin. Na podlagi novega zakona o financiranju občin na letni ravni vseh dvanajstih koroških občin dobi bistveno več sredstev, v seštevku

za 16 %. Ta sredstva so bistveno okrepila investicijski potencial občinskih proračunov na Koroškem, kar so praktično izpostavili v teh pogovorih vsi župani.

V tem času – od prvega do tega obiska – so se stvari premaknila naprej tudi pri ustanavljanju pokrajin. Na Koroškem je bila takrat, pa tudi danes, zelo jasno in enotno izražena volja po ustanovitvi enotne Koroške pokrajine, ki bi obsegala območje dvanajstih občin z 74.000 prebivalci. Ta regionalna identiteta je tukaj močna in je to lahko en dodatni razvojni potencial. Zakonodaja je zdaj pripravljena, del zakonodaje za ustanovitev pokrajin je že v parlamentarni obravnavi. Gre za nacionalni projekt, ključni zakon je potrebno sprejeti z dvotretjinsko večino. Zato to ni samo vladni projekt ali pa projekt te vladne koalicije. Uspeh ali pa ne uspeh je skupen in bo šel na vse parlamentarne dejavnike. Računamo na odgovorno odločanje tukaj. Nesmiselne so razprave o zadevah, ki so doslej že bile usklajene. Ena od teh stvari, ki je bila usklajena koalicijsko in tudi širše, je število pokrajin, ki seveda obsega tudi Koroško pokrajino. Ponovno odpiranje te teme zdaj, ko je potrebno odločiti o vsebinskih stvareh, zadevo samo po nepotrebnem zavlačuje. Po predlogih pokrajinske zakonodaje, tako kot je pripravljena, bo Koroška pokrajina za opravljanje tekočih nalog iz državnega proračuna oziroma iz sredstev, ki se zbirajo v državnem proračunu, dobila 32,6 mio € in za razvojne naloge še dodatnih skoraj 7 mio €. To so znatna sredstva, s katerimi bo lahko pokrajina, po našem prepričanju, bistveno bolj učinkovito reševala nekatere razvojne probleme in prispevala k temu, da bo razvoj hitrejši. Toliko na kratko.

DUŠKA LAH (TV SLOVENIJA): Vseeno, če ste lahko bolj konkretni glede 20. oktobra, glede tretje razvojne osi ste rekli, da bo predstavljen predlog variante. Recimo, da se župani takoj dogovorijo oziroma občine, kdaj je potem možno pričakovati prvo lopato tukaj kje v bližini?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ponovil bom nekaj, kar sem že velikokrat. Običajno je ta čas dogovarjanje, odločanje o trasah, glede na izkušnje, ki jih imamo z gradnjo hitrih cest oziroma avtocest v Sloveniji, bistveno daljši kot pa je čas izgradnje. To je seveda za to vprašanje, ki ga postavljate, ključno. Vlada je po prvem krogu obiskov, konkretno pa po obiskih v prvem krogu na Koroškem in v Savinjsko-šaleški regiji, imela posebno razpravo o tem, katere akte je potrebno spremeniti, da bodo ti postopki skrajšani. Naredili smo nabor teh aktov in odpravili ključne ovire, ki so doslej povzročale te zamude. Spremenjen je Zakon o prostorskem načrtovanju, ki skoraj za polovico skrajšuje potrebe in čas in odpravljeno je podvajanje različnih postopkov pri presoji vpliva na okolje, ko gre za umeščanje infrastrukturnih projektov v prostor. Tako, da smo v okviru teh pristojnosti, ki jih ima izvršilna oblast, potreben čas za umestitev tega projekta skrajšali za približno polovico. Kolikor bo tudi ta čas odločanja na lokalnem nivoju relativno kratek - s tem ne apeliram na neko odločitev pod neko časovno stisko, na vrat na nos, ker ga za pomemben projekt, ki se bo enkrat na stoletje ali pa več stoletij, enkrat na več generacij, umeščal v prostor in je ta razprava pomembna in vsi, ki imajo kakršen koli predlog, morajo pri tem sodelovati. Vse to bo pozdravljeno in vzeto konstruktivno. Nekonstruktivno so vzete pobude, ki projekt blokirajo, ki nasprotujejo neki rešitvi, ne da bi se vedelo za kaj ali ne da bi se ponujala neka druga varianta. Povem v naprej, da v kolikor bo vlada morala presekati te razprave - tako kot smo to morali narediti pri dolenskem kraku avtoceste, kjer je dve leti projekt stal in še vedno ni dokončan zaradi nesoglasij na lokalnem nivoju - potem vlada nima nobene druge možnosti, kot da se opredeli za tisto varianta, ki jo bo svetovala stroka. Vse ostalo bi bilo politično arbitriranje. Jaz upam, da do tega ne bo prišlo. Izpostavljam kot pozitiven primer dogovor županov občin v Savinjsko-šaleški regiji, kje so se dogovorili ob našem zadnjem obisku, da ne bodo javno polemizirali o tem, kje naj gre trasa, in bojo skušali doseči konsenz na zaprtih sestankih. Šele če to ne bo šlo, bodo pač rekli, da se ne morajo dogovoriti in bodo pač poklicali arbitra. To se mi zdi zelo dober pristop, ki bo oziroma vse kaže, da bo bistveno skrajšal doseganja soglasja vsaj, ko gre za ta del trase tretje razvojne osi, ki gre čez Savinjsko-šaleško regijo. V kolikor bo dogovor dosežen prej, potem bo vlada naredila vse, da se državni lokacijski načrt za tisti del začne delati prej. Torej veliko manevrskega prostora je tudi v rokah lokalnih dejavnikov. Sredstva, glede na to, da obstaja načelna odločitev, da se gre v to izgradnjo tudi z upoštevanjem modela javno-zasebnega partnerstva, ne bodo bistven problem. Finančna konstrukcija bo, čeprav gre za težak projekt - za teh sedemdeset kilometrov je ocena okrog osemsto milijonov evrov - sredstva ne bodo glavni zaviralni dejavnik. Tudi doslej niso bila. Če bi bili vsi postopki začeti prej, če bi se desetletja,

ko se je o tem projektu govorilo tudi kaj naredilo - in naredilo bi se lahko, ne da bi bilo treba kaj plačati, ker za te pripravljalne posege, načrte in tako naprej ni potrebnih veliko sredstev - potem bi se gradnja že lahko začela. Drugo kot da skrajšujemo - v okviru objektivnih danosti in ne na škodo kvalitete - roke in postopke, se v tem trenutku ne more narediti. Tako, da, jaz vam lahko zagotovim, da tisti del popravil, ki jih mora narediti vlada, zato da bo zasejana prva lopata, bo narejen v realnem času. Ob tem, da smo v te namene tudi spremenili - v teh dveh letih - zakonodajo. Verjamem, da bo tudi na lokalnem nivoju enak pristop, torej lahko računamo na začetek projekta kmalu. Morate pa seveda vedeti tudi to, da je smiselno začeti gradnjo od obstoječe avtoceste navzgor. Razen v kolikor bi bili vmes kakšni zapleti, ki pač ne bi, zaradi razlogov, ki sem jih prej opisal, tega dovoljevali. Kajti, če se začne projekt od obstoječe avtoceste navzgor, ima največje število prebivalcev, ki se zdaj soočajo s temi prometnimi zamaški, čim prej boljše pogoje. To vprašanje se je tudi pojavljalo, treba je odkrito v naprej povedati, da je to pač racionalni pristop, čeprav bi si morda kdo želel, iz lokalnih interesov, da je temu drugače. Torej projekt je realen, dve leti nazaj smo govorili o ideji, ki jo bomo začeli uresničevati. 23. oktobra bo predstavljena, po izboru stroke, najustreznejša varianta, okrog katere bo potrebno doseči konsenz. Kar ne pomeni, da je ponudba samo »vzemi ali pusti«, razprava lahko da tudi boljše vmesne kompromisne predloge - zato je razprava tudi končno organizirana, vendar je v skupnem interesu, da se to zgodi v nekem realnem času.

PETRA LESJAK TUŠEK (VEČER): Ali je skorajšnje sprejetje dolgoročnega programa sanacije zgornje Mežiške doline na vladi, po vašem mnenju, zadostna zagotovilo, da se bo to v petnajstih letih tudi potem realno uresničevalo? Torej milijon evrov letno, ne pa na primer sprejetje zakona ali kaka druga oblika, v zvezi s čimer bi se to potem tudi uresničevalo?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej forma je tukaj manj pomembna. Pomembno je, da obstaja volja. Del razprave na današnjem delovnem sestanku vlade je bil namenjen tudi temu sanacijskemu programu za zgornjo Mežiško dolino. Resorji, ki usklajujejo ta program, so dali skupno oceno, da je realno pričakovati, da bo ta program usklajen v roku enega meseca. Je bilo tudi dogovorjeno, da pač s tem časom tudi operiramo. Na podlagi tega programa, ki bo verjetno - vsaj tako izhaja iz današnje razprave - zahteval nekoliko večja sredstva kot se je doslej govorilo, bo to sanacijo možno izvesti v tem roku.

DENIS OŠTIR (POP TV): En lep pozdrav. Mene zanima kakšna bo reakcija Slovenije v primeru, da Hrvaška res uresniči svojo napoved in razglasi ekološko ribolovno cono. Mislim, še na eno dodatno vprašanje na to temo. Danes vas je predsednica LDS pozvala, da skličete sestanek parlamentarnih strank, na katerih bi se pogovorili glede stališč Slovenije in reakcije Slovenije na to Hrvaško napoved. Lepa hvala.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Sem že mislim, da bo Pop TV enkrat prijetno presenetil in da jih bodo zanimala regionalne teme. Tudi to je pomembno. Zdaj glede zaščitne ekološko ribolovne cone je treba vedeti, da bodo naslednji mesec na Hrvaškem splošne volitve in da je veliko razprav, vezanih na to temo, del predvolilne kampanje v sosednji državi. Pogovori o tem, kako problem rešiti potekajo, vendar jaz osebno ne verjamem, da je do rešitve možno priti pred volitvami. Verjamem pa, da bo do rešitve prišlo v času med hrvaškimi volitvami in 1. januarjem naslednjega leta, ko naj bi se to zgodilo. Tako da kakšna pretirana nervoza ni potrebna. Tukaj ne gre za relacijo Slovenija - Hrvaška, gre predvsem za relacijo Hrvaška - Evropska unija, za dane obveze, ki so del pogajalskega okvirja sosednje države za vstop v Evropsko unijo in rešitev takšnih obvez ima znane posledice. Zaradi tega, v tem trenutku niso potrebni nobeni krizni sestanki. Jaz osebno ne čutim nobene potrebe, da bi sodeloval v hrvaški predvolilni kampanji. Če pa bi se ta potreba pokazala, nakazal sem čas, ko bi se to eventualno lahko zgodilo, potem bo do takšnega sestanka zagotovo prišlo. Sklical ga bom sam, na lastno iniciativo, kot sem to storil vedno, ko je bilo to potrebno.

ANA TURK (KANAL A): Jaz bi obudila torej staro zgodbo, 8. aprila leta 2003 ste na izredni seji državnega zbora ostro napadli takratno oblast. Med drugim tudi regulatorje. Očitali ste, da regulatorji ne

delujejo in da je posledica tega afera s SIB banko in zavarovalnico Triglav. Nenazadnje torej se sedaj soočamo z enakimi situacijami, torej situacijami v katerih ste tudi vi. Pa me zanima, torej regulatorji tudi tokrat ne delujejo, obenem torej pa se izgovarjajo, da to ni v njihovi pristojnosti. Torej, kaj boste naredili, pravzaprav kako boste ukrepali in zakaj do slej pravzaprav niste storili ničesar?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ste lahko bolj konkretni, na katere regulatorje mislite?

ANA TURK (KANAL A): Torej, to so regulatorji kot so: Agencija za trg vrednostnih papirjev Banka Slovenije, med drugim torej tudi ministrstvo za gospodarstvo, nenazadnje torej tudi celotna vaša vlada, ministri, med drugim torej tudi za gospodarstvo in finance. Gre pa za zgodbo o Petrolu, Merkurju in seveda številnih drugih podjetjih.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej. Žal ne spremljam vaše oddaje, ampak prvič slišim, da je vlada regulator ali pa ministrstvo za gospodarstvo. To je pač izvršilna oblast. Regulatorji so neodvisne institucije, Agencija za trg vrednostnih papirjev to prav zagotovo je, tudi Agencija za telekomunikacije, kjer so bili veliki problemi v prejšnjem mandatu, v tem mandatu teh problemov ni. Se pravi, tukaj je prišlo do - zaradi izteka mandatov - do drugačne kadrovske zasedbe in zadeve so se uredile. Pri ostalih dveh agencijah, pri Agenciji za varstvo konkurence ali pri varuhu za konkurenco in pri Agenciji za trg vrednostnih papirjev, je kadrovska sestava, glede na petletni mandat, bila do sedaj enaka kot prej. Vlada nima možnosti, da tukaj posega. V enem primeru se mandat izteče naslednje leto; bo čez kakšen teden objavljen javni razpis. V drugem primeru je prišlo do odstopa direktorja, kjer bo pač tudi iskana nova zasedba. Ampak doslej na tem področju, ko gre za ta dva ključna regulatorja, vlada ni imela nobenih inštrumentov, da poseže. V kolikor bi to naredila, bi nas obsodili za kadrovski cunami.

ANA TURK (KANAL A): Če lahko samo še na kratko povemo kaj se dogaja s Petrolom, ker vemo, da se veliko trguje ... (se ne sliši) ... njihove delnice, tako Istrabenzu kot Petrolu, sploh ker je ... (se ne sliši) ... Lahko komentirate za kako velik spor gre z vami in Igorjem Bavčarjem. Številni mediji so o tem poročali, ne samo oddaja Svet na Kanalu A. Številni mediji so poročali, da gre za tajkunizacijo, ali se strinjate s tem?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ja, v Sloveniji je prisoten pojav tajkunizacije. Vendar pa glede na to, kar je bilo objavljeno v zadnjem času, ni bilo omenjeno nobeno ime, ki bi sodilo bodisi v stranko, ki jo jaz vodim bodisi v kakšno drugo stranko koalicije. Tako, da gre v glavnem za nadaljevanje nekega pojava, ki ima korenine nekje drugje. Ostalih navedb, ki so na nivoju rumenega tiska, pa ne bi komentiral.

PETRA KOS (RADIO SLOVENIJA): Jaz bi se vrnila nazaj na pokrajinsko zakonodajo. Rekli ste, da bo Koroška samostojna pokrajina v primeru, če bo pokrajinska zakonodaja sprejeta. Pa me zanima: ali vidite realne možnosti, oziroma kakšne so, da se bo to zgodilo v zastavljenih časovnicah. In kje vidite krivce, ali pa razloge, da se je ta dinamika upočasnila v zadnjem času. Hvala.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej, dinamika se ni upočasnila. Pravzaprav smo zdaj na točki, ko gre zares. In šele zdaj, ko je postalo jasno, da gre zares, so se tudi dejansko okrepili vsi odpori proti ustanovitvi pokrajin. Slovenija bi pokrajine že imela, v kolikor ne bi bilo obratnega interesa. Včasih se zdi čudno - ko hodiš takole po Sloveniji, zgleda, kot da je cela Slovenija za to, da se bolj enakomerno razvija in da v ta namen ustanovimo tudi pokrajine. In zelo čudno je, da ima samo en del Slovenije - v glavnem gre za center, za Ljubljano, tega interesa nima, objektivno ga nima, ker center vedno profitira od centralistične ureditve - da ima takšno možnost, da se to ne zgodi. Tudi meni se je to zdelo čudno. Ampak v zadnjih mesecih, ko gre zares, ko je treba sprejeti zakone, se zelo natančno vidi in lahko razume, zakaj Slovenija pokrajin še nima. Odpori so na vseh ravneh zelo močni. Nekaj je pač objektivnih. Normalno je, da nekako ni v interesu tistih, ki z nečem upravljajo in razpolagajo s sredstvi, to prenašajo navzdol. Na takšne težave in odpore smo naleteli tudi na državnem nivoju, državni administraciji, v ministrstvih, ko je bilo treba pripraviti podlage za prenos sredstev, pristojnosti in kadrov

na pokrajinski nivo. Marsikje se je zatikalo in je bilo pač treba posredovati. To je objektivno in te odpore smo prešli. Predlogi so pripravljene, vključno s predlogi o tem, koliko sredstev in koliko ljudi se iz posamičnih resorjev prenese na pokrajinski nivo. Tisto česar jaz ne razumem je dvojna igra nekaterih, ki morajo glasovati za pokrajinsko zakonodajo, če hočemo, da je sprejeta. Za to, da bo Slovenija dobila pokrajine, potrebujemo 60 glasov v parlamentu. Sedanja vladna koalicija jih ima, če smo zelo optimistični, 49. Se pravi, vsaj 11 glasov mora prispevati tudi opozicijo. Kar pomeni, da je to, kar sem rekel prej, nacionalni projekt. Vendar se zdaj srečujemo s pojavom, ko veliko število poslancev tudi nekatere kompletne stranke v parlamentu - ko so na Koroškem pravijo, Koroška mora biti pokrajina, ko so v Velenju pravijo, Savinjsko-šaleška regija mora biti pokrajina, ko se v Prekmurju, pravijo Prekmurje mora biti pokrajina, ko so na Gorenjskem, nekateri pravijo Gorenjska mora imeti dve pokrajini, Spodnjo in Zgornjo Gorenjsko, ko so pa v državnem zboru pa pravijo, Slovenija ima lahko največ šest pokrajin. Če je šest pokrajin, nobena od teh, ki sem jih naštel, ni pokrajina. Zdaj ta dvorezna igra v tem času poteka in očitno bo trajala do trenutka resnice. Trenutek resnice bo nastopil z glasovanjem. Ta vlada je vložila veliko dela v pripravo pokrajinske zakonodaje. Gre za izjemno obsežen projekt, ki se seveda od zunaj ne vidi. Treba pa je sprejeti na novo oziroma spremeniti več kot petdeset zakonov. Skratka gre za projekt, ki je po administrativnem naporu skoraj primerljiv s prilagajanjem slovenske zakonodaje evropski. Ko bodo ključni zakoni pred državnim zborom, se bo glasovalo, se bo dejansko videlo, kdo je za to, da se pokrajine uvede in kdo je proti. Postavljanje vedno dodatnih zadev v tem smislu, ne vem - ta člen v tem zakonu, bi lahko bil malo lepše napisan - to je zavlačevanje in nagajanje. Jasno je, da se takšnega projekta kot je uvedba pokrajin ne da izvesti, ne da bi se kje naredila kakšna napakica ali, da se kaj morda naredi ne najbolje, ker gre za izjemno obsežen projekt. Vendar zakon, ko je sprejet in ko je nek sistem postavljen, lahko potem zelo enostavno - v enem mesecu, ali po v nekaj mesecih - spremeniš in tisto zadevo popraviš. V kolikor pa osnovne zakonodaje ne sprejmemo in pokrajin ni, ne bo kaj popravljati. Tisti, ki bo svoje nasprotovanje ključni zakonodaji utemeljeval z nekimi malenkostmi, je proti pokrajinam. Ne bo proti zato, ker mu pač nek člen zakona ni všeč, ampak zato, ker blokira ta projekt. Opozicija lahko ta projekt blokira. Ima vse možnosti zato, ker potrebujemo 2/3 večino. Vendar če se bo to zgodilo, bo tudi zelo jasno čigava bo odgovornost. Vlada bo pripeljala ta projekt do odločanja. Na glasovalnem lističu, po glasovanju, se bo videlo, kdo je projekt podprl in kdo ga ni. Vedelo se bo tudi kakšni so razlogi, ker so pač razprave posnete in utemeljitve glasov tudi. Jaz upam, da bo na koncu vseeno zmagala neka trezna presoja in razum, in da zaradi nekih političnih kalkulacij opozicija tega projekta ne bo rušila. V kolikor bi se to zgodilo, bomo izgubili najmanj štiri leta in zapravili veliko priložnost. Eno od zadev, ki sem jih prej omenjal in, ki je v veliki meri vezana na ustanovitev pokrajin, je ravno učinkovita poraba sredstev iz evropskih skladov. Pokrajinski nivo lahko zagotovi bistveno bolj učinkovit pristop k pripravi programov in črpanju teh sredstev. Poleg tega so mnoga sredstva na voljo tudi iz programov čezmejnega sodelovanja, kjer lahko bistveno lažje sodelujemo in prijavljamo programe s sosednjimi državami, ki že imajo pokrajine, če imamo tudi mi pokrajine. V kolikor tega ni, bo to izgubljena priložnost. Tako, da zdaj gre dejansko zares. Jaz nimam nobene garancije, da bo projekt 100% uspel, tega vam ne morem zagotoviti, to ni odvisno od mene. Šestdeset glasov za to rabimo. Pričakujem pa odgovorno ravnanje. Hvala lepa.